

РЕШЕНИЕ

№ 149

гр. гр.Велинград, 10.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИНГРАД, IV - ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ВАЛЕНТИНА ДР. ИВАНОВА

при участието на секретаря ЦВЕТАНА Й. КОЦЕВА
като разглежда докладваното от ВАЛЕНТИНА ДР. ИВАНОВА Гражданско дело № 20215210101009 по описа за 2021 година

Иск по чл.90, ал.1 от ЗКРИ, вр. чл.88 от ЗКИР, вр. чл.537, ал.2 ГПК.

Производството е образувано по искова молба на ищеца Т.М.К К., ЕГН ***** от гр. Велинград, ул. „Искра“ №21, чрез пълномощника адв.С.М. от АКПловдив със съдебен адрес гр. Пловдив, бул. Шести септември № 187, ет.5, срещу „К.Х-1 ЕООД, ЕИК 202325247, със седалище и адрес на управление: гр.Костандово, „Индустриална зона“ №1, представлявано от управителя Г. К. Х., с която е предявен установителен иск по чл.90, ал.1 от ЗКИР.

Ищецът твърди, че срещу него, в качеството му на длъжник-потребител било образувано изп. дело №20188870400683 по описа на ЧСИ Д.Дв, рег. №887 към КЧСИ, район на действие ОС- Пазарджик от вискателя „Уникредит Булбанк“ АД. В хода на производството по това изпълнително дело било насочено принудително изпълнение срещу ипотекиран в полза на банката-вискател недвижим имот собственост на ищеца, а именно: Поземлен имот с идентификатор 10450.501.2158 по кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед РА-18-1214 от 06.06.2018г на Изпълнителния директор на АГКК с последно изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри от 13.10.2021 г. с площ 1416,00кв.м., с адрес гр.Велинград ул.“Св.Климент Охридски“, с трайно предназначение на територията- урбанизирана с начин на трайно ползване - ниско застрояване до 10м. , номер по предходен; 8179, квартал: 440, п. V, при граници и съседи: 10450.102.66, 10450.501.12.18, 10450.501.3099, 10450.501.2159, 10450.501.2885, 10450.501.2010, ведно с построената върху него сграда с идентификатор 10450.501.2158.1 по КKKP на гр.Велинград, одобрени със Заповед РА-18-1214/06.06.2018г на Изпълнителния

директор на АГКК с последно изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри от 13.10.2021 г., с адрес на имота: гр.Велинград ул. Св.Климент Охридски, със застроена площ от 256 квадратни метра, брой етажи - 3, брой самостоятелни обекти - няма данни, с предназначение - Жилищна сграда – еднофамилна.

По отношение на имота били проведени няколко публични продажби. Последната публична продан се състояла в периода от 06.09.2020г. до 06.10.2020г., на която продан имотът бил реализиран за сумата от 369 460.00 лева, а купувач бил ответникът по настоящия иск- „К.Х-1.

На 08.10.2020г. било издадено Постановление за възлагане по изпълнително дело №683 от 2018г. по описа на ЧСИ Д.Дв в полза „К.Х-1 ЕООД, ЕИК 202325247, по силата на което му бил възложен описания поземления имот с идентификатор 10450.501.2158 и сградата върху него с идентификатор 10450.501.2158.1.

Срещу така издаденото Постановление за възлагане в законоустановения срок била подадена частна жалба по която било образувано гр. дело №767 от 2020г. по описа на Окръжен съд - Пазарджик. С Решение №260121 от 10.12.2020г. постановено това по гр.д. №767/2020 г., било е потвърдено оспореното Постановление.

Междувременно ищеца бил подал молба за обезпечение на бъдещ иск, с правно основание чл.424 от ГПК, срещу взискателя по изпълнителното дело „Уникредит Булбанк“ АД за установяване, че не дължи вземанията по повод на които е образувано изпълнителното производство. Поискана била и обезпечителна мярка - спиране на изпълнението до постановяване на окончателно решение по бъдещия иск с правно основание чл.424 от ГПК.

С Определение №260101/03.11.2020г. постановено по ч.гр.д. №746/2020 г. по описа на Окръжен съд – Пазарджик, молбата на ищеца за обезпечение на бъдещия му иск била отхвърлена. Но при последвалото обжалване пред Апелативен съд - Пловдив по силата на Определение №260113/17.11.2020г., постановено по в.ч.гр.д. № 593/2020г. по описа на Апелативен съд – Пловдив, първоинстанционното произнасяне било отменено и било допуснато обезпечение на бъдещия иск и въз основа на него издадена обезпечителна заповед за исканата мярка - спиране на изпълнението по изп. дело 683/2018 г. по описа на ЧСИ Д.Дв. Настоява се на това, че по този начин изпълнителното дело било спряно преди произнасянето на Окръжен съд - Пазарджик по гр.д. №767/2020г. относно законосъобразността на Постановлението за възлагане.

Постановеното Определение на Апелативен съд - Пловдив било обжалвано от „Уникредит Булбанк“ АД, но с Определение №125/02.04.2021г. постановено по ч.гр.д. №602/2021г. по описа на ВКС, обжалваното определение не било допуснато до касационно обжалване, поради което и наложената обезпечителна мярка била вляла в сила.

Въз основа на издадената обезпечителна заповед производството по принудително изпълнение било спряно на 17.11.2020г. с допуснатото обезпечение от страна на Апелативен съд – Пловдив, поради предварителното изпълнение на обезпечителната заповед, за която

съдебният изпълнител бил уведомен.

Към настоящият момент искът с правно основание чл.424 от ГПК бил предявен и висящ по гр.д. № 842/2020г. по описа на ОС- Пазарджик, а изпълнителното дело било спряно до приключването на съдебния спор. С Разпореждане от 20.11.2020г. ЧСИ въз основа на издадената обезпечителна заповед съдебният изпълнител бил констатирал и постановил спиране на изпълнението за сумите по изпълнителния лист.

Твърди още, че поради спирането на изпълнителното дело, по което е издадено постановлението за възлагане, то да не е влязло в сила, тъй като със спирането на производството по принудително изпълнение спират да текат и всички срокове, включително и за стабилизацията на постановлението за възлагане съгласно трайната и последователната съдебна практика на ВКС.

В същото време и въпреки спряното изпълнително дело и не влязлото в сила постановление за възлагане, купувачът на имота и ответник в настоящото производство, недобросъвестно се е опитал да впише несъществуващо обстоятелство, представяйки на съдията по вписванията постановление за възлагане без необходимите за вписването реквизити откъм форма и съдържание, а именно - удостоверяване от съдебния изпълнител за датата на влизането му в сила.

Поради горното с Определение от 06.01.2021г. на съдията по вписванията при Районен съд — Велинград, било отказано вписването на Постановлението за възлагане, тъй като върху същото липсвало отбелязване на ЧСИ Д.Дв да е влязло в сила и датата на влизането му в сила, от което можело да се направи извод, че самият съдебен изпълнител е преценил законосъобразно, че постановлението не е влязло в сила поради спирането на изпълнителното дело с издадената от Апелативен съд — Пловдив обезпечителна заповед.

Срещу постановеният отказ на съдията по вписванията за вписване на постановлението за възлагане, ответникът в настоящото производство, подал частна жалба и било образувано в.ч.гр.д. №89/2021г. по описа на Окръжен съд - Пазарджик, което било разпределено на същия състав, разгледал законосъобразността на издаването на постановлението за възлагане по в.гр.дело № 767 от 2020г. по описа на Окръжен съд - Пазарджик.

Настоява се на това, че в производството по гр.д. № 767/2020г. на ОС Пазарджик по реда на чл. 435 ГПК съдът бил проверил законосъобразността на предприетите от съдия изпълнителя конкретни действия, довели до издаване на постановлението за възлагане, но не и въпросът за влизането му в сила, последиците от спирането на изпълнителното дело, транслативния му ефект, материалното право и други.

Въпреки това и въпреки, че представеният за вписване акт - Постановление за възлагане, не отговарял на изискванията за форма и съдържание с Определение №260367/25.02.2021г. постановено по в.ч.гр.д. №89/2021г. съставът на ОС - Пазарджик, потвърдил и издаването на постановлението за възлагане, бил отменил отказът на съдията по вписванията и разпоредил да се впише Постановление за възлагане на недвижим имот № 2394/08.10.2020г., по изпълнително дело № 20188870400683 по описа на ЧСИ Д.Дв, със

следните мотиви - че същото е потвърдено от съда като законосъобразно.

Счита, че с отмяната на отказа на съдията по вписванията съдът бил излязъл извън правомощията си, тъй като е следвало да провери за форма и съдържание и така да формира вътрешното си убеждение само и единствено въз основа на представения за вписване акт, които очевидно в конкретния случай бил с непълно съдържание и форма.

Нещо повече, в охранителното производство по в.ч.гр.дело № 89/2021г по описа на ОС - Пазарджик ищцата, като заинтересовано лице, макар и да не била страна в това производство, оспорила правото на ответника да впише постановлението за възлагане, тъй като от една страна между страните съществувал правен спор относно правоотношение, което е условие за издаване на искания акт, а от друга страна постановлението за възлагане не било влезнало в сила, поради което и липсвало отразяване в него от ЧСИ на това обстоятелство. Ето защо и ищцата категорично се противопоставила на молбата за вписване, поради което и на основание чл.536 от ГПК съставът на съда е следвало да не разпорежда вписване съответно да не постановява никакъв акт, а да предприеме действията, регламентирани в разпоредбата на чл.536 от ГПК, съгласно която:

Охранителното производство се спира, когато:

1. има дело относно правоотношение, което е условие за издаване на искания акт или е предмет на установяване с този акт;
2. по молбата за издаване на акта възникне гражданско правен спор между молителя и друго лице, което се противопоставя на молбата. В този случай съдът давал на молителя едномесечен срок за предявяване на иска; производството се прекратявало, ако в срока искът не бъде предявен.

Игнорирането на разпоредбата на чл.536 от ГПК и излизането извън правомощията за проверка на представения за вписване пред съдията по вписванията акт, относно формата му и съдържанието му, било довело до недопустимо и недействително вписване на невлязло в сила постановление за възлагане, което не отговаряло на изискванията за вписване поради липсата на удостоверяване за датата на влизането му в сила и по отношение на което е наличие на правоотношение, което е условие за издаването му, а именно: вземания на вискателя по изпълнително дело № 683 от 2018 г. по описа на ЧСИ Д.Дв, по което е висящ гражданско правен спор по гр.д. № 842/2020 г. по описа на Окръжен съд - Пазарджик, Гражданско отделение.

С оглед на гореизложеното твърди, че е налице хипотезата на чл.90, ал. 1 от ЗКИР, тъй като е вписано Постановление за възлагане, което не отговаря на изискванията на форма и съдържание, а и не е влязло в законна сила към момента на заявяване на вписването от страна на ответника, а и до настоящия момент съответно вписването му е незаконосъобразно и недопустимо и като такова следва да бъде отменено.

Освен това в охранителното производство по вписването била допуснато нарушение на разпоредбата на чл.536, ал.1 от ГПК, което също обосновавало недопустимост на извършеното вписване.

Извършеното вписване било незаконосъобразно, тъй като то само формално /привидно/ създавало права, тъй като бил вписан акт - Постановление за възлагане, което не е влезнало в сила и което от формална страна не отговаря на изискванията за неговото вписване.

Отново се настоява на това, че съдебният състав по проверка на отказа на съдията по вписванията, е излязъл извън рамките на проверката, която дължи съдията по вписванията, тъй като съгласно т.6 на Тълкувателно решение № 7 от 25.04.2013 год. на ВКС по тълк. д. № 7/2012 год., ОСГТК, съдията по вписванията съответно и контролно-отменителният съд нямат правомощията да проверява материално правните предпоставки на акта.

От своя страна нарушението на разпоредбата на чл.536, ал.1 от ГПК водело до недопустимост на вписването, тъй като същата тази разпоредба била императивна и съдът и съдията по вписванията следвало да я приложи, което контролно-отменителния съд не бил сторил.

По този начин се целяло заобикаляне на постановеното с Определение №260113/17.11.2020г., постановено по в.ч.гр.д. № 593/2020 г. по описа на Апелативен съд – Пловдив, обезпечение в полза на ищеца, за спиране на изпълнителното дело. Нещо повече, ищцата била поискала от Апелативен съд - Пловдив по в.ч.гр.дело № 593/2020г. допълване на постановеното обезпечение, чрез допускане на мярка: спиране на възлагането по изпълнително дело № 683 от 2018г по описа на ЧСИ Д.Дв, с рег.№ 887 в КЧСИ на Р.България на поземлен имот с идентификатор 10450.501.2158 с площ от 1416 кв.м., ведно със сграда с идентификатор 10450.501.2158.1, с площ 256 кв.м., с предназначение жилищна сграда - еднофамилна, с адрес: гр.Велинград, ул. Св. Климент Охридски. Това искане било оставено без уважение от Апелативен съд - Пловдив с мотиви, че със спирането на изпълнителното дело постановлението за възлагане не може да влезе в сила.

По този начин от обезпечителния съд било потвърдено за пореден път, че при спряно производство по принудително изпълнение преди влизането в сила на постановлението за възлагане или преди потвърждаването на законосъобразността му, то не може да влезне в сила до приключване на правния спор между страните, което правно положение очевидно се заобикаляло в конкретния случай.

Настоява се и на това, че вписването на невлязло в сила постановление за възлагане засягало правата на ищеца, като трето за охранителното производство по вписване и противоречало на разпоредбата на чл.536 от ГПК и на издадената от Апелативен съд - Пловдив обезпечителна заповед, чиято цел била запазване на правната сфера на ищеца до приключване на правния спор с влязло в сила съдебно решение. Ето защо и постановлението за възлагане обективно нямало как да влезе в сила преди евентуално да бъде възобновено изпълнителното производство, спряно чрез обезпечителна заповед, именно за запазване на правното и фактическото положение на страните.

Въз основа на така очертаната обстановка е предявен установителен иск по чл.90, ал.1 от ЗКИР - за заличаване на извършеното вписване в СВ при РС Велинград дв.вх. рег. № 2399

от 06.01.2021, том 9 , акт. № 150, на Постановление за възлагане издадено по изпълнително дело №683 от 2018 г. по описа на ЧСИ Д.Дв, рег. №887 на КЧСИ, район на действие ОС-Пазарджик, тъй като незаконосъобразно, недопустимостимо и недействително извършеното вписване, понеже Постановлението за възлагане не е било влязло в сила към момента на вписването му.

В срока по чл.131 от ГПК не е постъпил отговор от ответника.

В о.з. ищецът чрез пълномощника се адв.М.а, поддържа иска и иска уважаването му. С писмена молба е поискал спиране на делото на осн.чл.229, ал.4 ГПК, поради преюдициалност на спора по гр.д.№730/2021г. по описа на ОС Пазарджик по отношение на настоящия. Това искане е оставено от съда без уважение.

В о.з. ответникът, чрез пълномощника си адв.П., оспорва иска и иска отхвърлянето му, като неоснователен, което е направено и с писмена молба от 07.04.2022г, по съображения изложени в нея. С нея е представено и съдебно решение постановено по гр.д.№730/21г. на ПзОС – не влязло в сила, с което искът за собственост на ищеца срещу ответника е отхвърлен.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства заедно и поотделно, и с оглед на наведените от ищеца доводи, както възражението на ответника, намира следното:

От представения Нотариален акт за договорна ипотека на недвижим имот № 47 от 27.05.2008г. на Нотариус Георги Халачев, се установява ищеца Т.М., заедно с Констатнители М. К. да са собственици на имота: Поземлен имот с идентификатор 10450.501.2158 по КККР на гр.Велинград, представляващ УПИ V-1421 от кв.440, с площ 1420 кв. м., ведно с построената върху него Жилищна сграда – еднофамилна с идентификатор 10450.501.2158.1, със застроена площ от 256 кв. м., брой етажи - 3. Този имот е ипотекиран от собствениците в полза на „Булбанк“ АД за обезпечаване на задължения на ищеца Т.К., в качеството ѝ на кредиторолучател по Договор за банков кредит № 067/26.05.2008г. в размер на 200 000 евро, ведно с договорна лихва от 7,6% и наказателна лихва при просрочие от 7%. Представени са и скици на имота.

Въз основа на издадена ЗНИ по чл.417 ГПК по ч.гр.д.№ 1103/2018г. по описа на ВлРС, с която е разпоредено трима длъжници, а именно: Т.М., „Българцвет Велинград“ ЕООД и „Родопи-12“ ЕООД, да заплатят солидарно на кредитора „Уникредит Булбанк“ АД сумите: 168301,45 евро – главница по Договор за банков кредит № 067/26.05.2008г. и общо 13838,13 евро- договорна лихва за периода 25.11.2017г. – 15.08.2021г. За тези суми е издаден изпълнителен лист.

Установява се също, че именно въз основа на така издадения Изпълнителен лис е било образувано изп.дело № 20188870400683 по описа на ЧСИ Д.Дв.

Не спорно между страните, че именно по същото изп.дело № 20188870400683 е поведена публична продажба в периода от 06.09.2020г. до 06.10.2020г., на която продаден имотът е бил продаден за сумата от 369 460.00 лева, на купувача „К.Х-1 - ответник по настоящия иск.

На 08.10.2020г. е издадено Постановление за възлагане по изпълнително дело №683/2018г.

по описа на ЧСИ Д.Дв в полза „К.Х-1 ЕООД, ЕИК 202325247, по силата на което му е възложен поземления имот, предмет на публичната продажба, а именно Поземлен имот с идентификатор 10450.501.2158 и сградата върху него с идентификатор 10450.501.2158.1.

От представената Молба за обезпечение на бъдещ иск се установява, че ищеца Т.М.. е депозирала такава на 03.11.2020г. през ОС-Пазарджик, която е след издаване на Постановлението за възлагане на имота. С тази молба ищецът е поискал да обезпечи бъдещия си иск по чл.424 от ГПК срещу „Уникредит Булбанк“ АД, за недължимост на сумите от 168301,45 евро – главница по Договор за банков кредит № 067/26.05.2008г. и общо 13838,13 евро- сбор от договорна и наказателна лихва, присъдени с влязла в сила ЗНИ по чл.417 ГПК по ч.гр.д.№ 1103/2018г. по описа на ВлРС. Поисканата обезпечителна мярка е спиране на изпълнението по изп.д. №683/2018г. по описа на ЧСИ Д.Дв и спиране на възлагането по същото изп.дело на описания по- горе недвижим имот. Като основание на този иск е посочено узнаване на новооткрити обстоятелства – едностранна промяна от банката „Уникредит Булбанк“ АД на методиката за определяне на договорна и наказателна лихва и увеличаване на лихвените проценти по договора за банков кредит.

Установява се също, в съответствие с твърденията на ищеца, че с Определение № 260113/17.11.2020г. постановено по в.ч.гр.д.№ 593/2020г. на Апелативен съд Пловдив, е допуснато обезпечение на бъдещия иск по чл.424 от ГПК на ищеца срещу „Уникредит Булбанк“ АД, като е постановено „спиране на изпълнението“ по изп.д. №683/2018г. по описа на ЧСИ Д.Дв за сумите от 168301,45 евро – главница по Договор за банков кредит № 067/26.05.2008г. и общо 13838,13 евро- сбор от договорна и наказателна лихва.

Въз основа на него на 19.11.2020г. е издадена и Обезпечителна заповед.

Това Определение № 260113/17.11.2020г. е влязло в сила на 02.04.2021г., като ВКС не е допуснал касационното му обжалване.

Преди това и с молба от 24.11.2020г. ищеца Т.М.. е поискала от Апелативен съд Пловдив, допълване на неговото Определение № 260113/17.11.2020г., чрез произнасяне по искането за спиране на възлагането на имота по изп.д. №683/2018г. по описа на ЧСИ Д.Дв. Това искане е отхвърлено от АС-Пловдив, като неоснователно с Определение № 260125/25.11.2020г. Изложени са съображения, че искането за спиране на възлагането на имота по изп.дело, не е самостоятелно обезпечително искане, а е последица от спиране на изпълнението, тъй като в хипотезата на чл.61, ал.1 от ГПК при спиране на изп.производство се спират всички започнали да текат, но неизтекли още срокове.

Видно от представеното Постановление за възлагане на недвижим имот на 08.10.2020г. на ЧСИ Д.Дв, действително с него в резултата на извършена публична продажба по изп.д. №683/2018г., е възложена в собственост на ответника „К.Х-1 ЕООД, ЕИК 202325247, със седалище и адрес на управление: гр.Костандово, „Индустириална зона“ №1 имота: Поземлен имот с идентификатор 10450.501.2158 по КKKP на гр.Велинград, представляващ УПИ V-1421 от кв.440, с площ 1420 кв. м., ведно с построената върху него Жилищна сграда – еднофамилна с идентификатор 10450.501.2158.1, със застроена площ от 256 кв. м., брой

етажи – 3.

Това Постановление за възлагане на недвижим имот от 08.10.2020г. е обжалвано от длъжниците: ищеца Т.М.. и „Булгарцвет Велинград“ ЕООД. С Решение № 260121/10.12.2020г. на ОС –Пазарджик, постановено по в.гр.д. № 767/2020г. е потвърдено въпросното Постановление за възлагане. Със същото е отхвърлено, като неоснователно искането за спиране на производството по същото дело на осн. чл.229, ал.1 т.4 ГПК поради наличие на дело пред Апелативен съд -Пловдив по което е допуснато обезпечение.

Недоволен от това Решение № 260121/10.12.2020г. ищеца Т.М.. е поискала отмяната му по реда на чл.303 ГПК, като с Определение № 85/10.03.2021г. на ВКС, това искане е оставено без разглеждане, като недопустимо.

Ответникът „К.Х-1 ЕООД е представил пред СВ-Велинград оригинал на Постановление за възлагане на недвижим имот от 08.10.2020г., като е поискал вписването му. Със свое Определение от 06.01.2021г. съдията по вписване към РС-Велинград е отказал исканото вписване, тъй като нямало данни Постановлението да е влязло в сила.

Против този отказ е подадена частна жалба от „К.Х-1 ЕООД. С Определение № 260367/25.02.2021г. на ОС –Пазарджик, постановено по в.ч.гр.д. № 89/2021г. е отменен отказа на съдията по вписване и е разпоредено да се впише Постановление за възлагане от 08.10.2020г. В мотивите си съдът е посочил, че Постановлението за възлагане влиза в сила в деня, в който е постановено съдебно решение, с което жалбата срещу него е оставена без уважение.

Ищецът е представил и Съобщение изх.№ 8099/26.10.2021г. издадено по изп.д.№ 683/2018г. от ЧСИ Д.Даскалов, видно от което, е насрочен на 30.11.2021г. въвод във владение на купувача от публичната продан в недвижимия имот: Поземлен имот с идентификатор 10450.501.2158 по КKKP на гр.Велинград, ведно с построената върху него сграда с идентификатор 10450.501.2158.1. Във връзка с този факт, а именно насрочен въвод във владение на продадения при публична продан имот, по време когато изпълнителното дело е спряно, настоящия съдебен състав е допуснал обезпечение, като е спрял въвода във владение, тъй като по изп.дело не могат да се извършват каквито и да било изпълнителни действия докато то е спряно, а такова действие представлява насрочването на въвод във владение на купувача от публичната продан в продадения при нея недвижим имот..

Въз основа на така установеното от фактическа страна съдът формира и правните си изводи: Безспорно се установява в случая, че по образуваното изп.д. № 683/2018г. на ЧСИ Д.Даскалов, е извършена публична продан на имот на ищеца, купувач на който е ответника. Публичната продан е приключила с издаването от ЧСИ на Постановление за възлагане на недвижимия имот от 08.10.2020г.

Спорното Постановление за възлагане е минало инстанционна проверка и е потвърдено с Решение № 260121/10.12.2020г. на ОС –Пазарджик, постановено по в.гр.д. № 767/2020г., което не подлежи на обжалване и като такова е влязло в сила на 10.12.2020г.

Молба за обезпечение на бъдещ на ищеца Т.М., срещу кредитора й – за не дължимост на

сумите по издадената ЗНИ е депозирана на 03.11.2020г. през ОС-Пазарджик. С Определение № 260113/17.11.2020г. постановено по в.ч.гр.д.№ 593/2020г. на Апелативен съд Пловдив, е допуснато обезпечение на бъдещия иск по чл.424 от ГПК на ищеца срещу „Уникредит Булбанк“ АД, като е постановено „спиране на изпълнението“ по изп.д. №683/2018г. по описа на ЧСИ Д.Дв. Това определение е влязло в сила на 02.04.2021г.

По делото няма данни за това кога всъщност е било спряно изпълнението по изп.д. № 683/2018г. на ЧСИ Д.Даскалов. Твърди се само, че това изп. дело е било спряно на 17.11.2020г., предвид предварителното изпълнение на обезпечителната заповед, но това е дата на която е постановено от съда спиране на изпълнението. Няма данни за това дали в същия ден допуснатото обезпечение –спиране на изпълнението е било представено пред ЧСИ,респективно съдебния изпълнител да е спрял изпълнението по неговото изпълнително дело и ако го е спрял кога е направено това. Дори и да е мислимо, че с допускане на обезпечение от съда от вида спиране на изпълнително дело, до колкото обезпечителната мярка подлежи на незабавно изпълнение, то и изпълнението по изп.д. №683/2018г. е било спряно на това основание, по делото няма данни за това кога всъщност това е станало.

В конкретния случай въпросното Постановление за възлагане на недвижим имот от 08.10.2020г. е влязло в сила 10.12.2020г., когато е било потвърдено от ОС, докато Определението на съда за спиране на изпълнението по изп. дело е влязло в сила около 4 месеца по-късно и на 02.04.2021г.

Дори и да е мислимо, че въпросното Постановление от 08.10.2020г. не е могло да влезе в сила, тъй като изпълнителното производство е било спряно преди това и след спирането му не текат срокове за страните, то тези срокове не се отнасят до висящите съдебни производства, каквото е това по в.гр.д. № 767/2020г. и в.ч.гр.д. № 89/2021г.

Според разпоредбата на чл.88 от ЗКИР всяко вписване в имотния регистър, а и всяко вписване по реда на Правилника за вписване, с оглед чл. 74, ал. 1 от ЗКИР, може да бъде оспорено по реда на чл.537, ал.2 и ал.3 от ГПК. От друга страна разпоредбата на чл.90 от ЗКИР предвижда, че заличаването на вписването се извършва в три хипотези - когато по исков ред се установи недопустимост или недействителност на вписването, или несъществуване на вписано обстоятелство.

Основанията за оспорване, съответно заличаване на вписано обстоятелство са нищожност (недействителност) на вписването, неговата недопустимост или вписване на несъществуващо обстоятелство. Според трайната и непротиворечива практика на ВКС първата хипотеза е налице, когато е вписано неподлежащо на вписване обстоятелство; втората хипотеза е налице при постановено вписване по искане на нелегитимирано лице-чл. 600 ГПК или по което съдията по вписванията се е произнесъл без да е бил сезиран, а третата - при вписване на обстоятелство, което не е възникнало валидно.

Напълно неоснователно съдът намира твърдението на ищеца, че не следвало да бъде вписано Постановлението за възлагане, представено от приобретателя на имота ответника - "Кос хол-1" ЕООД, тъй като в него нямало задължителен реквизит – дата на влизането му в

сила. Дори това до е така, а и видно от преписката по вписване действително на представения екземпляр пред СВ липсва дата на влизането му в сила, то с него е представено и Решение на ОС-Пазарджик, с което Постановлението за възлагане е потвърдено. Тоест представени са доказателства за това да е било влязло в сила, към момента в който е поискано вписването – с молба вх.№ 5/06.01.2021г. от СВ при ВлРС. Тоест налице са били всички законови предпоставки за вписване на въпросното Постановлението за възлагане от 08.10.2020г.

Съдът намира, че в конкретния случай обстоятелството, че към датата на влизане в сила на Постановление за възлагане на недвижим имот от 08.10.2020г., е имало вече наложена обезпечителна мярка – спиране на изпълнението по изп.дело №683/2018г. на ЗСИ Даскалов не води до опорочаване на извършеното вписване. След като искането за вписването му е направено по молба на приобретателя от публичната продан – ответника -"Кос хол-1" ЕООД и при наличието на съществуващо Постановление за възлагане, което е и влязло в законна сила към момента на вписването му, то не са налице пороци на вписване на това Постановлението за възлагане.

Предвид изложеното иск е неоснователен и като такъв следва да се отхвърли.

С оглед изхода от спора ищецът няма право на разноски, а направените от него такива остават за негова сметка.

С оглед отхвърляне на иска и на осн. чл.78, ал.3 ГПК на ответника, който е представляван от адвокат и е представил доказателства за направени разноски от общо 1200лв. , съгласно списък по чл.80 ГПК, ще се присъдят разноски в този размер, която сума ще се осъдят ищецът да му заплати.

С оглед горното , съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иска по чл.90, ал.1 от ЗКИР на Т.М.К К., ЕГН ***** от гр. Велинград, ул. „Искра“ №21, чрез пълномощника адв.С.М. от АКПловдив със съдебен адрес гр. Пловдив, бул. Шести септември № 187, ет.5, срещу „К.Х-1 ЕООД, ЕИК 202325247, със седалище и адрес на управление: гр.Костандово, „Индуриална зона“ №1, представлявано от управителя Г. К. Х. - за заличаване на извършеното вписване в СВ при РС Велинград с вх. рег. № 2399 от 06.01.2021г., том 9 , акт. № 150, на Постановление за възлагане издадено по изпълнително дело №683 от 2018 г. по описа на ЧСИ Д.Дв, рег. №887 на КЧСИ, район на действие ОС-Пазарджик, като незаконосъобразно, недопустимостимо и недействително извършеното вписване, понеже Постановлението за възлагане не е било влязло в сила към момента на вписването му, като НЕОСНОВАТЕЛЕН.

ОСЪЖДА Т.М.К К., ЕГН ***** от гр. Велинград, ул. „Искра“ №21, да заплати на „К.Х-1 ЕООД, ЕИК 202325247, със седалище и адрес на управление: гр.Костандово, „Индуриална зона“ №1, представлявано от управителя Г. К. Х., Сумата от **1200,0лв.**

/хиляда и двеста лева/, разноси за производството.

Решението може да се обжалва с въззивна жалба пред Пазарджишки ОС в двуседмичен срок от съобщаването му на страните, а копие от него да се изпрати на страните заедно със съобщението.

Съдия при Районен съд – Велинград: _____